

2. Mocná nebes Královno, rač nás v lásce míti,
 přimluvkyní laskavou nám u Boha býti.
 Vypros nám, ó Maria, matko Páně čistá,
 milost syna božského, Pána Jezu Krista!
 Aleluja zpívejme Králi, synu tvému,
 bychom věčně vzdávali chválu jeho jménu.
 Kyrieleison, Kristeleison, Kriste, smiluj se nad námi.

3. Všichni svatí, pomozte, prostě Krále svého,
 aby lid svůj pozemský, zbavil všeho zlého,
 nad námi se smiloval, odpustil nám viny,
 v slávu věčnou uvedl věrné svoje syny.
 Aleluja zpívejme Králi nebeskému,
 by nás ráčil připsati v ráji k sboru svému.
 Kyrieleison, Kristeleison, Kriste, smiluj se nad námi.

Tx: J. Drbohlav 1855
 N: KSJ 1863 (~Holain 1883)
 D: L. Holain 1883 (~1939, 1959)

M 515

Vstup

1. Ja - ko dí - tky k O - tci své - mu o - bra - cí - me s dů - vě - rou

k to - bě, Bo - hu vše - mo - cné - mu, sr - dce své i my - sl svou.

Vy - slyš, O - tče, na - še lká - ní na svém trů - ně v ne - be - sích,

ne - od - mí - tej sli - to - vá - ní, od - pust' li - du své - mu hřích.

2. Stvořiteli, Bohu Otci,
 ať zní zvučný chvalozpěv;
 čest buď Synu stejné moci,
 který za nás dal svou krev.
 Též i Duchu, který hoří
 ohnivými jazyky,
 život lidských duší tvoří,
 tajemný a veliký.

Před evangeliem

3. Pověz, jak ctíš, Bože, tebe
 za tvou velkou dobrotu,
 žes nám seslal vůdce z nebe
 k blaženému životu.
 Jeho slova jasně svítí,
 svět však tmou je zakrytý.
 Za tím světlem chceme jít
 tam, kde odměnou jsi ty.

Obětní průvod

4. Otče, nesem dary tobě,
 jak nám přikázal tvůj Syn,
 který křísil mrtvé v hrobě
 a nás hříšně zbavil vin.
 V těchto darech má se skrýti
 jeho tělo, jeho krev.
 Rač je od nás vlídně vzíti
 a nám lásku svoji zjev.

5. K to - bě pů - jdem, Lá - sko vě - čná, v těžkých zkou - škách ve - zdej - ších,
 mi - lost tvo - je ne - ko - neč - ná chraň a sil nás v do - bách zlých.
 Do - přež nám, ó vzá - cný ho - sti, jenž zde skrý - vás bo - žství zář,
 by - chom je - dnou na vě - čno - sti vi - dě - li tě tvá - ři v tvář.

6. K stolu Páně jíti mohu,
 jaký je to dar a div!
 S kající chystám Bohu
 stánek, aby v něm byl živ.
 Láska, naděje a víra,
 jež Bůh do mě vdechl sám,
 kéž v mém srdci neumírá,
 když si z něho stvořil chrám.

Závěr

7. Obět tvá je dokonána,
 Kriste, Králi nejvyšší;
 kde tvá smrt je zvěstována,
 tam ať svět ji uslyší.
 My, kdo její cenu známe,
 budme hlasem v mlčení.
 Až své dílo vykonáme,
 kéž jsme s tebou spojeni.

516 M

Tx: Fryčaj 1801
 N: J. L. Zvonař (+1865)
 D: L. Holain 1883 (~1959, 1992)

Vstup

1. Na své tvá - ře pa - dá - me před tvou ve - le - bno - stí,